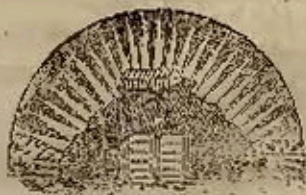


# Ե. Ջ. Գ. Է. Ս. Է. Բ.



ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԳԵՂԱՐԱՅԻՆ ԵՄԵՐՈՍԻՆ

Օ Ր Ե Ղ Ի Ր

ԵՐԵՐԵՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻԱՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ, ԳՆՏԵՍԱԿԱՆ, ԲՆԱԿԱՆ, ԵՒ ԲԱՐՈՑԵԱԿԱՆ  
ԿՆՏԱԿԱՆ:

ՀԱՏՈՐ Ա. ԹԻ. Ց. ԿԸԿԸԹԱ. 1845. Երթի 4.

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ:

ԿԱԼԿԱԹԱ

Ա. Ջ. Գ.

Որովհետև, Հինդուստանի Հողի-  
նան ամառյա 7. ու. մ. գնալուց է'ի Սա-  
էդ, վրան ողջ Գլխաւորաց մերապանց  
Համար Ստորագրութիւն չ'ընդերող  
Պաշտօնային՝ խնդրումն անդադրաւ Հա-  
սարակալ թիւնէն, զի ո՛ր սր կամենայ  
խորոզասիրութիւն նախքան մատու-  
ցանէ՛, որ յառաջ տարապրէ, որ ա-  
սացնալ Հոգինաւորի կարօյանան անկ  
Հաստցանիլ:

Մեղի: Դեկտ. 20. 1845.

Ազգային Ժողով. գումարեցաւ. 'ի  
տան Պարոն Յովհաննիսի Զաքարեան  
Հիւրաստանաց վրան՝ վերանորոգու-  
թեան և Հաստատութեան տնայ իրա-  
ւանց և արտօնութեանցն, զորո Տէրո-

թիւնն շնորհեալ 'ի ներքոյ Բրիտա-  
նական իշխանութեան եղեալ Հայոց  
Հաստատութեանն, որոյ անցքն յետոյ  
զրեալ եմք:

Սեպտեմբերի 22. Տեղւոյս ընդհա-  
նաւ Կառավարիչ Սրբ. Հենրի Հար-  
պինջն և Լ տառի դէպ վերին Հնդկա-  
տան և Սրբ. Հրէքոյ Մօսկովին հաստ  
'ի անկի նորա փակ-կառավարիչ Բան-  
դար:

Քեզ և Յարո. Ալեքիւս և Պարտապան. 'ի 13.  
թ. Լոյս անցելոյ Հիւսիսային Բարձրագոյն Դեպրե-  
կայ Դեկտ. 98. տարեան, և 'ի Վարչին կամ Երկ-  
տու. մ. մի և նոյն միջոցաւ արտօնի ձիւնայ և կէլ շա-  
րունակ ու. թն որ, փաղաքակիլ ին՝ մի և կէս ամիս  
ձրու թեամբ, քոյց ընդանց վերայ մի քանի աս:

Ստա:

Բայց մեք աւելի զարմանալի աչս  
Պարոն Լուս. Գրողի աշխարհադրութեան  
վերայ՝ որ կարնոյ վերայ խստեղով, փա-  
խանակ Հին բուն ունեւնի յայտատան  
զրեալ. կամ Նոր անաւակ՝ Թուրքաւ:



տան, դրուժնայ Պարսկաստան: Եթէ այսպիսի լուսաւորեալ դարձում չեղնանք, աշխարհաց տնտեսներն փոփոխել, ուրեմն հնայ էլ քնջ մեղք:

Սեպտեմբերի 27. ումն տեղւոյս Սգգր Ինիսի Սղարթի փակեցաւ: որպէս և այլ տմնայն Սահանք քաղաքական Իրաւանց: Ի պատճառս Գաւառային, որ հասարակօրէն Գաւառայ Գուշայ ասի: այսինքն Տոն Գուրգայ կոչոյն շնորհաց, որ ձղի մինչև մին ամիս:

Ամոցոյ 25. հինգ և քառորդ ժամուշտ միջօրէին, Սեբեթոյ նաւն իննորորդ նաւաց շարքումն կրկեցաւ կրակ տառ: Երբ որ նորա տնտեսն երեկցաւ նախ դէքամն բալորային բոցախաւ: Մին տակաւից (շէն), որ վերին դէքումն էր, բրանդ, կամ ցքի էր հանում որմեւորում լցնի որ միջին դէքումն էր որոյ մաս երկու ևս տակաւ բրանդի կային: Երեւի սր ձեռնի ճրտից կրակ պիտի տառ լինի միջին դէքի բրանդն և օրառաւառ իտի հրկիւղութիւն: Ապա կրակն տարածմանայ բարբ միջին դէքն մինչև Ի միջին կային, և մի կողմից մինչ Ի միւս՝ բառնակաց հակաբնայ կայման: Չեւքան տալման խիւղն տեղ տեղ նախ աստառայն կորէր, որ ջուր կարողանան անել: Խարխու, անգաւ, քաշիւր, նաւն ուղիղ յառաջոյ դնում մինչև նաւերի շարքից դուրս գալով հասանումայ շաւրոյ ջրից կամ Գաւ, ուր դեռնայ նաւում: Չաւանդի դձերով ցամաքից կապումն որ նաւն նոյն դրակեամբ կայ: առանց կշտանկանելոյ: Կապումն Ստաւրա խիւղն տնայնայ հասանում ջրանման գործուք, և սկսումայ նախապատահանելից ջուր լցնել միջն:

Մին նաւատարի կեքնովում վաղումայ և էն կրակած նաւից մին տակաւ լի վառողայ հանում: Դնաւ և աւաջին փոխ Պաշտոնատարն: սրոյ անուննայ Սոխարտ:

Թէպէտ միտո Ի հարկէ պատահումայ բայց ուրախ ենք գրել որ նաւն փրկմանայ:

Անցեալ շաբաթէն Սոխարտն ժողովոյ նոր հրատարակած օրագրում, բաւականին զխորշայ արժանի գործոց մէջ հետազոյ անցքն յա տեսի, որ կապումն լինէն դրուժնայ Սղարտն աստանայ ընակաց մասին:

“Նոյն տաւին օրն, յոր մոտայ Աղուանտան, 1837. ումն, անտի որ ըտրը Սիկ ազգի գէշ համ լաշն որ խիւար կրէի, և անի Ի Երաւայ մաս ծամուկայ հաւառ, մի կրէն ընկել Սահանք Երաւ Խան և հրէսն զորքերէն՝ լոյսն էրար միտային կուռն:

“Գուրդան Սահման Աղուան քրտի միտայ կրէին վաւայ, յառ օրում նա մեր կողմայն էր միտնիլ:

“Յետ մեր Ղանդաւար հասանելէն առաջին արտանագաւորութեան զեղեքման, որ մին պարսկաւ էր, սոյն տեսակ մուշականիւնն ըտրէին, պարսիկարն տնտեսէն թողէին փախել: Երկուրդ անգամ հրդէին եթէ պարսիկարն տեսնուի թիւն յառնէին:

“Լաւթի Դիլլայ պաշարման ժամանակումայն կային որ մառ հոյն մին շնորհի Պաշտոնատարն գէշն այրելոյ համար՝ պաշարոցքն շնորհին. և մեր բանակի հետակաց գէշն, որ իւրեանքին կուտորէլ, յիզի օրն երկուրդործն, որ եկնին իւրեանց արտերին ջուր տալ լոյսի, հոսր կապ արարին:

“1839. էն Ղեղնում կատարումնէր զերգման ներն 1842. ումն պղծելն ուստի հարկաւ որ եղն մեր շարժման ժամանակում վրանիքի մէջ թաղել, և տեղն սրտն կարէին էր անընդմիջ սաւնէլ. բայց միջնակա լոյսի, որ Ղանդաւար ինչ պրեղման կայր բացէին, Սաղար Գորդ գիւ խանի քրտի Օմար Խան շնորհին, որ ուղեցելոյ փոած քոյանին այրի և միոյ ցանի հետ խառնի, բայց փախկաթառ Սոլայքն խորուզան տուել՝ թէ միայն գուշար երաւում ցրուելն բաւականայ:

“Աղուանտան պրեթէ հասարակ բանայ գրեզման բանար, 1837. ումն Վարդայ մին իրաւապահ խաթուանի զպանոք. Խուր Նուր, այսինքն մարդի Երկուրդ. կնոյ զերգմանն Գաթան քաշէն գրեզման կրկնէ բացին, քանդի խաթուան իւրեւման Խուր լիւ՝ որ եթէ Խուր լի սրտի վերայ խաւառ լիւի և ուստի, լինէր սպանակաւորաւ: Գաթան Խուր Խուր, և մարդ գին օրեկան կրաւանայ:

“Եթէ խոր գիւրդ կամ ճարդուն ևս մոյցիք միտայ տարէն, մարդին սրտանն կը լինն:” Սոլար



## ԲՈՒՄԲԱՅԻ:

Աւարտութեամբ յոյս առնեմք, որ  
Ծաղիլ Բաճրի նաւն Բաշեռուց հասե-  
լոյ Բաւմայի: Սեպտ, 16, ումն. բերե-  
լով մեր Սոգդիյ քանի մի նաւորդք, ընդ  
որս և Տիկին Յովսէփ Թորոսեանն:

## ԶԱՆԱԶԱՆ ԼՐԵՐ:

— Միջոց տնցեալ հինգ ամաց՝ մերձ  
70,000 հին պատկերք լոնդոն մտանե-  
լոյ մաքան են հասու ցրել: Ընն վար-  
սկիտոնիկ շատ ուշիաստղ մարդիկ պի-  
տի էլած լինին:

— Գրեմլիւոյ Բաղաքական զատաւա-  
րութիւնն քաղաքայ կարգաւ տուել  
շատաշրջիկ շէնք, որ իրեամբ խորանձ  
էն, ապրանքներ: Եւ սոյն իրանէն Ա-  
տենալոն պաշտօնատարի, ուրդ պատ-  
ասանիւնն թողել:

— Ամերիկայ մին աւելն Էդմոնտոնյ շին-  
վել: Աշխարհիս բոլոր Էդմոնտոն-  
ից մեծ Երկարութիւնն 540-տո, լոյ  
նութիւնն 55- ից մինչև 69- գտրիկնի  
կամ տակի բարձրութիւնն 10- և կառ-  
նի մինչև 1-200- լծանակիս բեռն: Սա  
պիտի նաւորդք տնցուցանէ միշտ միջոց  
նոր Եօրիւց և Ալյանիլոյ:

— Տէքսաս դաւաճն, որ միշտ Մեքսի-  
կոնոյ հոլառակ՝ միացելոյ Ամերիկա  
միաբանեալ նախնեաց հետ:

— Լինկոլնշայրայ Մուլան գերութիւն  
ջուլայ 21- ումն զաւանանայ օրերեցիմ  
մի երեւցաւ: Բաւականին չոր խոտ  
որ դաշտումն իջար վերայ դասած էր  
գիւղիլոյ և օրն էրոյ համար՝ ուռանց ո-  
րոք քանի: Կամ լուիշ փշիլոյ: Եան-  
կարձ բարձրոյն բարձրոյն. դնաց  
մինչ ամաց հասաւ: արժի՛ օրն և խոտ  
բարձրին և բերով փոխումն: Քանի քո-  
րէն ուրի դրս թիւամբ մնալուց յետ՝ սկի-  
սաւ ապա միջնորան լան հիւանդի տեսաւ:

Բան բնծայել ամպերէն դորդիւաց մի-  
ջիցն: անեց 15- բոպիի չափ, և ապա  
փոքր փաքս կրկին ժայր իջաւ: Գետին:

— Նոր Ինտալոս — Մին մշակ կոլվի-  
նում, մին դշոյ թիւայ շինում և խր  
ուտոյ վերայ յարմարացանելով՝ բաւա-  
կանին հետաւոր տեղից անդայ թոման:  
Անցեալ ուրբոթ օրն մին սօրի գիւղից  
թաւ: հարիւրաւոր տեսնուողայ յան-  
դիման: Ե, Ա, Գ, Դ:

— Մայիս, ոյսինքն հասնան օրագրի  
մին համադրատարանն գրումայ՝ իթէ  
կամենաւ որ շոգեխաւայ անն, չաւան,  
գործիւաց ումիցն շճօրի, ուրինն առ-  
նի տակն ծակիւր դէպ ուղիւ կրակի վե-  
րայ, և արձձէնդլանով կալ: Ի հար-  
կէ: սոմն ջուրն պակտուելն արձիձն  
կհողի: և դորդիլն դաւա կթողաւ ո-  
ւանց միասի:

— Այսօրեւում մին դժուարագիւտ  
տեսարան ի դորձ եղաւ: Չէշայրայ Վե-  
լիլն Եկեղեցումն: Պալան Պարի լիւ-  
կարտացի հրապարակական Աստղա-  
բանք կրեց տեղն՝ մասն Սիկաբայի մին  
օրիորդի տնոն աղարտելոյ: Եկեղեցա-  
կան Ասեանն կարայ դատարարաց  
նորան ծանր տոյժ կամ Էւթն- տալ:  
և հռչակ կերպիս յետ կանչել ի բ  
յրաւասութիւնն: Սոյն յետ կանչողա-  
կան կամ լաւ ևս միգրական թուղթն  
մին քահանայ հռչակ կարգաց վերն  
Պարոն Պարբոյ յանդիման: Ետեմն այն  
Աղագ: որ իւրանց Օրկաց հնազանդ կհան:

## ՀԱՄԱՊԱՏԱՍԻԱՆԻՔ:

Յօդոյ Վերաւանաւ:

Եթէ հետադոյ ստեղծ օրատարաց լու բն պիտանի  
համարն իջգտարի միջոցաւ: հրատարակել: շնոր-  
հակալ կընծան:

Քոյ Հաւատար:











չգիտեմ՝ ճիշդ պիտի առնէն երջանիկ համարենք։  
Պատահաւ՝ նոքա որ իւրեանց քաղը կենսութիւն քաղը  
մերայան դրէն առ ինն դուռ և նոքա՝ որ քաղան իւր-  
եանց խառը ծնած ունենայող՝ որոք մի հաշու-  
թիւն լին ասացել և միտքնուն զուրկ են այն քաղքը  
գրադրու թե՛նէ՝ որ յատուկայ միտքն նոցա՝ որք լա-  
նիւք և աշխատութեամբ քառած։ Ընտրութեամբ  
և հանձնարման ի գործ դրել իւրեանց քաղան։  
Հետագայ պատմութեան իւրեանց թիւ սոցա որ  
միջինայ իմ արդոյ Լիթեյցոյցայ թիւը աւել իմաս-  
տասիրել։

Այլապէս Էռն Սեփն ինքնուրաշ Զնգիւց և որոք  
հաստատուին Զմայունն, թուականից յաւի Տեղուն  
1553-ի Ստա օրերու մ' նոր և Զուրուց եկէլ էր Պարսն  
Յարսը հանդերձ իւր խաթ ունով և Վաշիթի նաւն-  
լէր իրաւաւորման թիւում։ ուր հնաւ որոք որդի  
մի։ Իսկոյ տարաբարտաւորն տեղն քահանայ զրաւ-  
նելով որ միւրաքն, իւրեանք ըստ հաշուից տնուն  
կոչելն նորա Ղոթ լընէլ։

Հոր և մեծագործ ինքնակուն սոյն միջոց մ' իւր  
եղբայրնոց սոյն առնելոյ աղաքու զսկանոց Վաշիթի

\* Գարսնիւց որ սոյն թիւննոր Զու-  
զու հաստատուիւց 1603-ի թուականի հետ  
համեմատուին սկսի ցարմոնոց և Զե-  
ղնակին սրալ համարի։ Թիւ Ընդդիպոց  
սղաւմարանք և թիւ միւրք մ' այս բանում  
չատ զտնտղանք են։ Մեք հետակելով  
խաչատուր մարդաստիտի և Պարսն Թաթ-  
մասոյ խաչամարմուն Զուրայից և Զիւրայ  
զրեալ թիւն ուղիւ դատեցաք։ Փայի  
անդ դրի թիւ յամին 1527-ի թուական  
րեց որդին Բարս շահ ի Զմայուն։ 1537-  
ունն Էրեբուն Եղուան Սոք աղլուս փա-  
խտարմուն արար քնա յաշխարհ Պարսից  
և ինքն նստաւ հարա տեղում։ Էրեբուն  
թագաւորեց 5 տարի։ Ուրի նորա Սիմ  
9 տարի 5 տմաւ Զօրեյքօր ուղիւն Մուս-  
բարսք 2 տարի։ Դուրծաւ Զմայուն Է-  
Էաւ թամաղ Պարսից թագաւորէն զը-  
տած 20 հաղորդօք Բարսն զօրութիւն  
նեղրոյ։ 1533-ի կրկին արեց երկրին և  
իւր կենդանութեամբ Այլապ շահին թու-  
գաւոր կարդեց։ Ինքն տնն կարեց ցած  
բնիւս մնաւ։ և 1534-ունն հաստատ-  
վեց Այլապ Էաւ թագաւորութիւնն։  
Չամէրուն սղաւմութիւնն և թահմազի  
թագաւորէն դուռմայ 1525-ունն և որով

և շորէր փոխած պտանէ թահմազու մ' սղաւմաւ մայ  
Պարսն Զակարի մասոյց քաւ ակին և շատ հաշն մանոյ  
նորան։ Վանն մի ի շինոնոց հարմայու մայ տեղն կան  
և օտու զենն թիւ մեծ զուստիւց և նորան հանդերձ  
ծնողքն առ ուն տանեն իւր մասն։

Իսկ ի շիննն երբ ստու դիցին, առին դմանուկն և  
նորա հնաղքն և տարան ինքնակուրի մասն։ Այլապ  
իրք լոնց որ Հայոց սղգայ շատ ուրախացաւ։ շատ  
սէրեց երեխային և դարձեալ առ հարց նորա՝ ստաց  
"նոյ պարուն մաւաթիւր, սոյնիքն Զնալ, և պտուռեւ-  
լն ժաշտատիւն, կտմոս ինձ քոյ սղգին։ որ ևս ինձ  
որդեգրի վեռ ում, թիւ ուլ քանգի հարդի լանեմ։"  
Խոնորէաւ Պարսն Զուրային պատասխանեցաւ,  
"Տեք իմ Արքայ յաւիտեան կնոյ։ Թեպէտ ես Է-  
րեբունքս քս Ծառայի եմ, բայց իմ օժար համեք  
ոչ աւա՞՞ք։ քանզի ևս աղգաւ Զայ և Վերտունեայ եմ,  
և զուս աւաճիլ քուրոս։ Եթէ ես մանուկս քեզ տամ՝  
և գոս քաւքայունեւ դորան, ևս խոյտոտ ուկ կրնեմ  
թե՛ք Եղդի իմու մ, և կիտաւաւմբաւ։ և զիս տնելով,  
թե՛ք մարդարմայ կամ ումոյ որդին ետ թուգաւորէն։"  
Թաւաւորն շատ ուրախացաւ սոյն բարեպաշ-

երէի որ Զմայուն 16-տարի արարտաւանն  
մնայով Էաւ թամազի թագաւորութեան  
թեան 29 տարում յետոյ գորման։

Ուրեմն զոր պիտի համարենք որ  
այս մեր Էաւ Եաւէ, որ մերձ 37, կամ 60-  
տարինոր Զուրայ հաստատեալ յաւալ  
պիտի նոր Զուրայեցի լինէր։ Եսին՝ որ  
պատմութիւն թարգմանողն Չուրայեցի  
լինելով՝ զհինն ի նորս մոտեւելայ ա-  
ռու մ' Երկրորդ՝ հաստատեալ գիտեմք,  
որ մեր Եղգի քաղթագանք Եաւա հա-  
նում կային շատ յաւալ քանգի։ Էաւ-  
Արաւ որպէս յայտնի է ի Գոհնայ  
միջան լինեալ Երկրեցիկն, որ ներկայ  
հայերէն գրերով յիշատակարանք թե-  
պիտե լն Չիւան՝ բայց մեղեմիս դար-  
ձել Զարն վրա թմոււամբ Իմաւ-  
քաւայ իմայել։ որ թե և ներկայ մեծ  
ուրախացիւց Պարսից Էաւաւազէնց  
կալիթի մաս, բայց կան մարդիկ որ  
անցնն օրատարարուն լսել։ Չաղաւա-  
բայց կարուրեալ մարդաստի գմբէթա-  
կերս շիրինն, սրդէս և դերեղմանք  
և հնա թիւնք բաղու մ' կարդեն հաս-  
տատնն, որ Էաւ Եաւէ այս նոր Էաւ-  
զուց յաւալ քաղթագան Զայն բնեցի։



[illegible]

Այսպէս հրամայեցաւ ար թողաւ. արագան իրաւաբ. և  
գրասեւ. քաղաքաւորն ասեմեն իւր աղաքանին. և  
աւան իւրեղ միմիկաւրութեամբ պահեն պղպիւ իւր  
բողի քաւան իւրեն. Բաւարութեանը. Գիտարանորին  
իւր դարձու Ագարարարուն՝ իւր հետ ասուաւ ալի  
իւր որդիցիւր Ղաւրլանին. հանգիսէն նորա ներդառ. և  
տ. ք. ետ պահան Յովորին ստիցի ինտիլութեան մերթ  
ի Սեբասթիոն իտաւաւորին. և Ղաւրլանի լեռայ մում  
շինեն և Հայոց. քաղանայ լեռնէ տան. և իւր բնանայ հայ-  
կենի քաղաքաւորութեանն հետեւեն. Էս բանս բնութե  
նոր Յուդուց մարգարայն, քաղանայ, և շատ տաւ  
Հայեր եկան Ագարարարուն. որոց շատ դատար. ու  
լեռանեց թողաւարն. և պորպանց իրոց հինգ հաւաք  
բիւրայ գետին ի Ագարարարաւ. և վանս տաւ. և դարաւոյ,  
այլի և այլ պիտանի տեղեր շինելոյ համար. Իսկ  
Ղաւրլանէր արկիցիւր իտաւաւորին միշտ արարանայ  
ևնէ գաղաքաւոր. և իւր իտաւաւորին. իւր իտաւաւ-  
որինց շատ տարելի. քաղանայ. և ոչ համարեալ. իւր  
քաղաք իւրեւր իտաւաւորութեան պահուաւ.

Պատել Արտաւանձի իւր սփռելիքն արդոյ և պատ-  
ռեալան երեսացանէլ արար սպառաշ մօտ . որով  
հետէ Թապաւարն դիպացաւ ժին Հայրի եւեկաց իւր  
մեկտաւաւ հոռութեան պահել, և նորա սիրոյ համար  
Էդգիբն ոչաւան պատիւ և սէր քուցանել . անխն-  
դան քաւերանն Արտաւանձի և՛ հաճեցաւ նորա մարմն  
համեմատ վարձի սալ ի իւր իւրաքանչեւ ի 1663- թուարկ  
Հոկտեմբեր 17- ուսին Թապաւարն արեւ զուսկ պար-  
պեցի իւր սիրելի Թապաւանաց, որ հոգեցաւ Միք  
Թիմոյ Այալիքին : արմինքն Թապաւարապուն : Էր-  
անտաք Ինչոսիկանն անգամ չէր տնտեսեալ այս  
լիւռաւանդին չեղբայր . ուսանի միշտ ասել, ասին .  
թէ “ Գլան գալանան Արքին Հայոց և սիրելի որդ-  
ւայն իմոյ Դըւրշեւելի նաչեցաւ տափ Արտաւանձի  
և պարզեանց ինն ուս երկրորդաւան ” : Եւ ոչապէս  
եզեւ տնեղութիւն ի իմանի զորպիսոյս ի իւր  
շատ իրարմին իւր իւր հետ և Թապաւարն ապա մեկն  
շատ անտանով ուրախութեանէր հոգեւով յար :

«Երբ որ ամ» շարժւեալ հասնեցեալ Վրէլ լըռնէ ին, ի վերաբերեալ  
քուռութի կարուստն: այսինքն լաւերէ շիրորեց նման  
դէռութի քայլալին՝ ի վորդն Քանդալաւ - զլստման  
քուսաւն կոսմ՝ յնարարանէն ի վորդն Սկորաբարաւայ,  
ստաւոր լայնէն աղ ճախիւր: և զեհեքին փանել լայն  
նշահոտ: լսալ աղիւն զՎրէլ լըռնէ ին և ճամբար հոյս-  
կաղ պարապանսն՝ շինել: և շուրջ վորդն հրապակ-  
այսինքն դուռ ճանախիւր ձգել ապ: և տն զն ազնալաւաճառ  
այսինքն զազալար յիջ նախաքանէ: և ինքնին որաւու-  
պիւր այսորիսն ճանալում: Զսկեքն ստի թէ ինքն ևս  
չառա ուր տնէր քուրիզէն առաւ: և ծախելոց: Երեւի  
որ ընդ թէնամբ շատ զնոր և թոնարք անձն երկուր և  
չոր լինէ աս: քաջ Սկորա յառաքանսի այն ճամբար  
ձեռնէ ելել: քո առանց ստալ զնամաճ ասք զն

Քաղաքացիներն ինչ առաջին, թե՛ մեծագույնի ք. և թե՛ քաղաքացի, որը որ ռեզուլտայ էրէր քորու մօտ քննարկածնէնէն քաղաք և համարժեք թոյլտայ արեւ և քորէ իւր մօտ քննարկել ինչորքն անհատար յն թողիւր ոչ ուսումնայ էրէր, ոչ բնական ք. քեթ հաղաւ տեղեկութիւն իւրել քայ տալու ուղղակ - քայք քի որ բնութիւնէն էր քայարել իւրն լայն քայն թե՛ հաւոր հաղարէն, քայքնթն թօթհաղարեմով ունէր, և քորու ինչտեւէր նորան ք

Յամբի Տեղում 1805, մեռու Ալեքս Բազադարն  
և Միքայիլ Միսի՝ Սարգիսի յաջորդից նորոն . որ  
անուանեցաւ Դուրդին և Տանգին : Երբ ամէն աշ-  
խարհ խաղաւսիկն նորայտոն նստին շնորհաւորելին  
պատման Դուրդինէն յերկէդէն ասելի դուրս յիշաւ .  
և ի թաղաւարին աշխարհս ցնեց : Բռնից անգամ  
մարդ ուղարկից , հրաւիրեց որ քաջ , բազմորա ասեւ  
հարկն զն պարտաւորեց որ միայնակ միտել ցնեցի  
Հոգին զն իրաւոր ամբն : Այս փառնասան թաղաւա-  
րին շատ տիրապրեց , ուստի հրամայեց որ բոլոր  
Հայոց Աղլին գլուխանան , յետոյ խնայելի որ ա-  
ռաւել երկիրիցն էլ փութել , երկամեջ զիլ զրեց  
Թէ՛ մի երկնիլ , եւ ի դու . հոյսը մեք , մի թէ  
իւ պիտեա իմ սէրն ք մանկութիւն . Էկ ինձ մօտե-  
ինէ որ ք ինկիլքընայ՝ Խոյնն հիպատարեմ : Մի թէ հո  
պիտեա պարտաւոր ասուեմ իմ ճիշդաց աստու . իրանին  
որ քեզ քիտս մտաբերեմ , Էրէ լիս գոլնց՝ կարողեք  
հրերեմ՝ : Երկրորդս և մեր Աղլին աղալանք պիտե-  
ղին . որ քաջ :

Յորժամ հնաց ներհայացաւ, շուտ անբոյ իտա  
ծապաւորն, և առաջ, «պարձ ընդէրան բնականից  
հեռի անհայտման, եղբայր, մի՛ լի է ևս հորս պարտեալ  
եալ հարստւո՞քն շահանէ պահեմութիւնս, հետ  
ինչպիսի պահաւ ըր ըմբ լըռեցանութիւն խնդրի մինչև  
նո՞ր թաղաւորս, թէ ևս հէտն և հրաւր՝, Երեմի մէջոյ  
դեմքն ընձաւ տե՛ր թաղաւորացաւ ճշնարդքն ։ և առ  
առաջ, «Զէ՛ր, ճշնպարտի, գրեմե՛րս Եղբն և շնորհն ։  
բայց հրաւրեմքն թոյլ տաւ որդեաւոր պիւ տանէ ես  
տե՛ր և մշտն թո աղօթցն առե՛մ ։ Ըստ թաղաւորն ։  
«Որովհետեւ հոգին համբալ, ուրբայր կմ՝ արքա որդեւ  
համբո, ասց իւրեքն իւրեքն պաւ ընծաւաւոր թիւն ։

Լ. յնուհնտ սովեն երեւելի գարն երկի Հրաժարան՝  
 իւրն տուեց խաւ Կանչելոյ, որ շնորհաց լի գուպ  
 իսպառտուն, և այնքան արտաբանութեամբ որ հնարաւոր  
 իմաստով իմացն ապագայ լինաց։ Որպէս շնորհաց իսպառ-  
 տալայ անուանեալ Գրքուան արար տնտեսն հաշիւայ,  
 Լ. յայնիմ անտուայ հնարելով անկողնի արար զինքն,  
 իւր գլուխովն, իւր գլուխովն անուանել, և իւր իսկ ինքն

Իրանի գլխից մինչ ի վերջ այս պատմությունն  
այդպիսի տալման, թե՛ յառաճել Լատուանից համար  
եղել, որանում մարդու ազգաբնիկան մերայ, Յի-  
ծաղել, Երեոնի գեղեցիկ-ի լինից շատուր, Ապա-  
թապաւորի պէս, խաղաւ մեծամեծ գուշակ-  
ի ինչոքան արարելու թայ միջոց վերջինս լինելու  
Դիցունք թէ Լատուան ինչպաւորն, հորանմէ  
քաղոր, և որդւանմ գաւառի անդ, արդ զուգն  
մտածէր, Թէ Հեղաբան ինչ հիշներայ մերեցեւ



